

Perníková továrna

Jednoho dne se Jenda a Mařena vydali se školou do továrny na perníčky. Když autobus zastavil před továrnou, děti vystoupily.

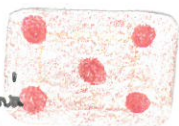
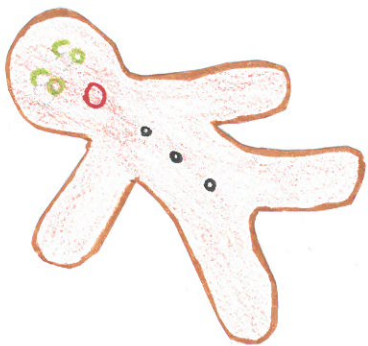
Uvnitř továrny to překrásně vonělo a tak dostaly chuť na něco sladkého a proto se ptaly paní učitelky, jestli mohou. „Ne nemůžete, měli jste si vzít svou svačinku, bylo to naplánováno na bakalářích“ Řekla paní učitelka.

„Ale já ztratil heslo“ řekl Jenda. „To je tvůj problém!“ Odpověděla paní učitelka.

Tak se sourozenci rozhodli oddělit se od skupiny. Když v tom se v obrovských dveřích začala linout překrásná vůně čerstvých perníčků. Věšly dovnitř, když v tu ránu zaslechli zvuk variků uklízečky. **ZABOUCHLI SE DVEŘE.** „Vždy se mi tu někdo nachytá“ Řekla uklízečka. Dohlédla se s varikem dovnitř, podracila jim kostěm nohy a varčala je hadry, pak je asi 2 hodiny plnila perníčky.

„Mám chuť na něco slaného, třeba na maso“ Pomyšlela si uklízečka. „Děti pojďte mi pomoci vyčistit dětičky“ Řekla uklízečka a tak děti ochotně šly; protože si myslely, že je potřeba. A kdo z vás tomu věří, ale my nevíme jak a kudy. „Ach ta mládež“ Řekla otráveně. Tak já vám to ukážu. Náhle se ozvalo z otvoru „a takhle se to dělá.“

„A paní uklízečko na co je toto červené klačítko“ Zeptala se Mařena. Neč stihla něco říct, děti zmáčklý klačítko a osvila je červená tekutina. Rychle utíkaly z továrny ven a ubíhly rovnou do autobusu.

Patricie Jedličková, Tereza Klášarová
Barbora Dvořáková, Adéla Měsíčná